

ትንቢተ ማከያስ (Micah)

ምዕራፍ 1።

1፤ በይሁዳ ነገሥታት በኢዮአታምና በአካዝ በሕዝቅያስም ዘመን ወደ ሞጋታዊው ወደ ማከያስ የመጣው ስለ ሰሚርያና ስለ ኢየሩሳሌም ያየው፤ የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው።

2፤ እናንተ አሕዛብ ሁሉ፤ ስሙ ምድርም መላዋም ታድምጥ፤ ጌታ እግዚአብሔርም፤ እርሱም በቅዱስ መቅደሱ የሆነ ጌታ፤ ይመስክርባችሁ።

3፤ እነሆ፤ እግዚአብሔር ከስፍራው ይወጣል፤ ወርዶም በምድር ከፍታዎች ላይ ይረግጣል።

4፤ ተራሮችም በእሳት ፊት እንዳለ ሰም፤ በገደልም ወርዶ እንደሚሰሰ ወኃ፤ በበታቹ ይቀልጣሉ፤ ሸለቆችም ይሰነጣቃሉ።

5፤ ይህ ሁሉ ስለ ያዕቆብ በደልና ስለ እስራኤል ቤት ኃጢአት ነው። የያዕቆብም በደል ምን ድር ነው? ሰሚርያ አይደለችም? የይሁዳስ የኮረብታው መስገጃ ምን ድር ነው? ኢየሩሳሌም አይደለችም?

6፤ ስለዚህ ሰሚርያን በማጃ እንደማንኛ የድንጋይ ክምር፤ ወይን እንደማታከልበትም ስፍራ አደርጋታለህ፤ ድንጋዮችንም ወደ ሸለቆ እወረወራለሁ፤ መሠረቶችንም እገልጣለሁ።

7፤ የተቀረጹትም ምስሎች ይደቅቃሉ፤ በግልመትና ያገኘውባቸው ሁሉ በእሳት ይቃጠላል፤ ጣዖታትንም ሁሉ አጠፋለሁ፤ በግልመትና ዋጋ ሰበሰበኻቸው፤ ወደ ግልመትናም ዋጋ ይመላሳሉ።

8፤ ስለዚህ ነገር ዋይ ብላ ታለቅሳለች፤ ባዶ እግርዋንና ዕራቁትዋን ሆና ትሄዳለች፤ እንደ ቀበሮ ታለቅሳለች፤ እንደ ሰጐንም ዋይ ትላለች፤

9፤ ቀስልዋ የማይፈወስ ነው፤ እስከ ይሁዳም ደርሶአልና፤ ወደ ሕዝቧም በር ወደ ኢየሩሳሌም ቀርቦአልና።

10፤ በጌት ላይ አታውፋ፤ በአኮ ላይ እንባን አታድርጉ፤ በቤትዓፍራ በትቢያ ላይ ተንከባለሉ።

11፤ በሻፊር የምትቀመጧቸው፤ በዕራቁት ነትሽና በእፍረት እለፊ፤ በጸዓናን የምትቀመጡ አልወጣችም፤ የቤትኤጼል ልቅሶ ከእናንተ ዘንድ መኖሪያውን ይወስዳል።

12፤ ከፉ ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ እስከ ኢየሩሳሌም በር ድረስ ወርዶአልና በሚኒት የምትቀመጡ በጎነት ትጠበቃለች።

13፤ በለኪሶ የምትቀመጧቸው፤ ሰረገላውን ለፈረስ እሰሪ፤ እርስዋ ለጸዮን ሴት ልጅ የኃጢአት መጀመሪያ ነበረች፤ የእስራኤል በደል በአንቺ ዘንድ ተገኝቶአልና።

14፤ ስለዚህ ትላት ለሞጌቼት ትሰጪለሽ፤ የአክዚብ ቤቶች ለእስራኤል ነገሥታት አታላይ ይሆናሉ።

15፤ በመሳሳት የምትቀመጧቸው፤ ወራሽ አመጣሽላለሁ፤ የእስራኤል ክብር ወደ ዓዳላም ይመጣል።

16፤ ተሟከውከአንቺ ዘንድ ወጥተዋልና ስለ ተደላሽ ልጆች ራስሽን ንጩ ጠጦርሽንም ተቈረጩ በሃነ ትሽንም እንደ ንስር አስፈ።

ምዕራፍ 2።

1፤ በመነታቸውላይ በደልን ለማድረግ ከፋትንም ለማድረግ ወዮላቸው! ኃይል በእጃቸውነ ወፍ ሲነጋ ይፈጽማል።

2፤ በእርሻውላይ ይመኛሉ። በግዴታም ይይዙታል፤ በቤቶችምላይ ይመኛሉ። ይወስዳላቸውማል፤ ሰውና ቤቱን፣ ሰውና ርስቱንም ይነጥቃሉ።

3፤ ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነሆ፣ በዚህ ወገን ላይ በክፉ አስባለሁ። ከዚያም አንገታችሁን አታነህም፤ ዘመኑም ክፉ ነ ወፍ ቀጥ ብላችሁ አትሄዱም።

4፤ በዚያ ቀን በምሳሌ ይመስሉባችኋል። በጽኑ ልቅሶም ያለቅሶላችኋል፤ እነርሱም። ፈጽመው ጠፍተናል፤ የሕዝቤን እድል ፈንታ ይሰፍራል። እርሱንም የማስለከል የለም፤ እርሻችንን ለዓመፍኞች ይከፍላል ይላሉ።

5፤ ስለዚህ በእግዚአብሔር ጉባኤ መካከል በዕጣገ መድየ ማጥል አይኖርህም።

6፤ ትንቢት አትናገሩ ብለውይናገራሉ፤ በእነዚህ ላይ ትንቢት አይናገሩም። ስድብም አይርቅም።

7፤ የያዕቆብ ቤት የተባለህ ሆይ። በወኑ የእግዚአብሔር መንፈስ የማይታገሥህ ወን? ወይስ ሥራው እንደዚች ናትን? ቃሌስ በቅን ለማድረግ ነ ት አያደርግምን?

8፤ ነገር ግን ከቅርብ ጊዜ ጀምሮ ሕዝቤ እንደ ጠላት ሆኖ ተነሥቶአል፤ ቀሙንና መጣጥን ገፈፋችሁ፤ ሳይፈሩም፤ የማይለፉትን ከሰልፍ እንደሚጠሉ አደረጋችኋቸው።

9፤ የሕዝቤንም ሴቶች ከተሸለሙበትቻቸው አሳደዳችኋቸው፤ ከሕፃናቸውም ከብሬን ለዘላለም ወሰዳችሁ።

10፤ በዚህ ዕረፍት የላችሁም ተነሥታችሁ ሂዱ፤ በርከሰት ምክንያት ከፉ ጥፋት ታጠፉችኋለች።

11፤ ነፋስንም ተከትሉ። ስለ ወይን ጠጅና ስለ ስካር ትንቢት እናገርልሃለሁ ብሎ ሐሰትን የማገር ሰው ቢኖር እርሱ ለዚህ ሕዝብ ነ ቢይ ይሆናል።

12፤ ያዕቆብ ሆይ፣ ሁሉን ተናህን ፈጽሞ እሰበስባለሁ። የእስራኤልንም ቅሬታ ፈጽሞ አከማቸላለሁ፤ እንደ ባሶራ በጎችና እንደ መጋ በማሽመርያቸው ውስጥ በአንድነት አኖራቸዋለሁ፤ ከሰው በዛት የተነሣ ድምፃቸውን ያሰማሉ።

13፤ ሰባሪው በፊታቸው ወጥቶአል፤ እነርሱም ሰብረው ወደ በሩ አልፈዋል። በእርሱም በከል ወጥተዋል፤ ንጉሣቸውም በፊታቸው አልፎአል። እግዚአብሔርም በራሳቸውላይ ነ ወ።

ምዕራፍ 3።

1፤ እንዲህም አልሁ። የያዕቆብ አለቆችና የእስራኤል ቤት ገዢ ሆይ፣ እባካችሁ ስመኝ፤ ፍርድን ታወቁ ዘንድ አይገባችሁምን?

2፤ መልካማ ጠልታችኋል፤ ክፉዎንም ወድዳችኋል፤ ቁርበታቸውን ገፍፋችኋቸዋል፤ ሥጋቸውንም ከአጥንታቸው ለያይታችኋል፤

3፤ የሕዝቤን ሥጋ በልታችኋል፤ ቁርበታቸውንም ገፍፋችኋቸዋል፤ አጥንታቸውንም ሰብራችኋል፤ ለአፍላል እንደማሆን ሥጋ ለድስትም እንደማሆን መጻፍ ጭረጣችኋቸዋል፤

4፤ የዚያን ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ይጮኹ፤ እርሱም አይሰማቸውም፤ ሥራቸውንም ክፉ አድርገዋልና በዚያን ጊዜ ፊቱን ከእነርሱ ይሰወራል።

5፤ እግዚአብሔር ሕዝቤን ስለማድረግ ነገሩን እንዲህ ይላል፤ በጥርሳቸው ሲኑ ከሱ በሰላም ይሰብካሉ፤ በአፋቸው ግን እንዳች በማድረግ ሰውላይ ሰልፍን ያስበብታል።

6፤ ስለዚህ ሌሊት ይሆንባችኋል እንጂ ራእይ አይሆንላችሁም፤ ጨማሪም ይሆንባችኋል እንጂ አታመጥርቱም፤ ፀሐይም በነገሩ ላይ ትገባለች፤ ቀኑም ይጠቁርባቸዋል።

7፤ ከእግዚአብሔርም ዘንድ መልስ የለምና ባለ ራሳቸው ያፍራሉ፤ ምርተኞችም ይዋረዳሉ፤ ሁሉም ከንፈራቸውን ይሸፍናሉ።

8፤ እኔ ግን በደሉን ለያዕቆብ፤ ኃጢአቱንም ለእስራኤል እነግር ዘንድ በእግዚአብሔር መንፈስ ኃይልንና ፍርድን ብርታትንም ተጥልቻለሁ።

9፤ ፍርድን የምትጠሉ ቅን ነገርንም ሁሉ የምታጠምዱ እናንተ የያዕቆብ ቤት አለቆችና የእስራኤል ቤት ነገሮች ሆይ፤ እባካችሁ ይህን ስሙ።

10፤ ጽዮንን በደም፤ ኢየሩሳሌምንም በኃጢአት ይሠራሉ።

11፤ አለቆችዋ በጉቦ ይፈርዳሉ፤ ካህናቶችዋም በዋጋ ያስተምራሉ፤ ነገራቸውም በገንዘብ ይመጣሉ፤ ከዚህም ጋር። እግዚአብሔር በመካከላችን አይደለም? ክፉ ነገር ምንም አይመጣጠንም እያሉ በእግዚአብሔር ይታመናሉ።

12፤ ስለዚህ በእናንተ ምክንያት ጽዮን እንደ እርሻ ትታረሳለች፤ ኢየሩሳሌምም የድንጋይ ከምር ትሆናለች፤ የቤቱም ተራራ እንደ ዳር ከፍታ ይሆናል።

ምዕራፍ 4።

1፤ በመጨረሻዎቹ ዘመን የእግዚአብሔር ቤት ተራራ በተራሮች ራስ ላይ ጸንቶ ይቆያል፤ ከኮረብቶችም በላይ ከፍ ከፍ ይላል፤ አሕዛብም ወደ እርሱ ይገባሉ።

2፤ ከጽዮን ሕግ፤ ከኢየሩሳሌምም የእግዚአብሔር ቃል ይወጣልና ብዙዎች አሕዛብ ሄደው። ኑ፤ ወደ እግዚአብሔር ተራራ፤ ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንወጣ፤ እርሱም መንገዱን ያስተምረናል፤ በፍለጋውም እንሄዳለን ይላሉ።

3፤ በብዙዎችም አሕዛብ መካከል ይፈርዳል፤ በሩቅም ባሉ በብርቱዎች አሕዛብ ላይ ይበይናል፤ ሰይፋቸውንም ሚሻሻ፤ ጦራቸውንም ማጩ ለማድረግ ይቀጠቅጣሉ፤ ሕዝብም በሕዝብ ላይ ሰይፍ አያነሣም ከእንግዲህም ወዲህ ሰልፍ አይመጽም።

4፤ የሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር አፍምተናግሮአልና ሰውእያንዳንዱ ከወይኑና ከበለሱ በታች ይቀመጣል፤ የማጽሐፈራውም የለም።

5፤ ሕዝብም ሁሉ እያንዳንዱ በየአምላኩ ስም ይሄዳል፤ እኛም በአምላካችን በእግዚአብሔር ስም ለዘላለም እንሄዳለን።

6፤ በዚያ ቀን አንካሳይቱን እሰበስባለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ የባከነችውንና ያስጨቅኋትንም አከማቸለሁ፤

7፤ አንካሳይቱንም ለቅሬታ፤ ወደ ሩቅም የተጣላችውን ለብርቱ ሕዝብ አደርጋታለሁ፤ ከዚያም ወዲያ እስከ ዘላለም ድረስ እግዚአብሔር በጽዮን ተራራ በእነርሱ ላይ ይነግሣል።

8፤ አንተም የመንጋ ግንብ ሆይ፤ የጽዮን ሴት ልጅ አምጣ፤ ወደ አንተ ትመጣለች፤ የቀደመችው ግዛት፤ የኢየሩሳሌም ሴት ልጅ መንግሥት ትደርሳለች።

9፤ አሁንስ ለምን ትጮክለላለሽ? እንደምትወልድ ሴት ምጥ የደረሰብሽ፤ ንጉሥስ ለሌላሽ ነው? ወይስ መካሪ ስለጠፋለሽ ነው?

10፤ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ እንደምትወልድ ሴት አምጠሽ ወላጄ፤ አሁን ከከተማ ትወጫለሽና፤ በማዳምት ቀመጫለሽ፤ ወደ ባበሉንም ትደርሻለሽ፤ በዚያም ያድንሻል፤ በዚያም እግዚአብሔር ከጠለቶችሽ እጅ ይቤኸሻል።

11፤ አሁንም፤ ርከስ ትሁን፤ ዓይናችንም በጽዮን ላይ ይይ የሚሉ ብዙ አሕዛብ በአንቺ ላይ ተሰብስበዋል።

12፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን አሳብ አያወቁም፤ ምክሩንም አያስተውሉም፤ እንደ ነዶ ወደ አወድማ አከማችቶአቸዋልና።

13፤ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ ቀንደሽን ብረት፤ ጥፍርሽንምና ስለአደርጋለሁና ተነሺ አሂጄ፤ ብዙ አሕዛብንም ታደቅቁአለሽ፤ ትርፋቸውንም ለእግዚአብሔር፤ ሀብታቸውንም ለምድር ሁሉ ጌታ ትቀድሻለሽ።

ምዕራፍ 5።

1፤ የጭፍሮች ሴት ልጅ ሆይ፤ ጭፍሮችሽን አሁን ሰብስቢ፤ ከብብ አስጨቆናል፤ የእስራኤልን ፈራጅ ጉንጨፅ በበትር ይመታሉ።

2፤ አንቺም ቤተ ልሐም ኤፍራታ ሆይ፤ አንቺ በይሁዳ አእላፋት መካከል ትሆኗ ዘንድ ታናሽ ነሽ፤ ከአንቺ ግን አወጣጡክ ቀድሞ ጀምሮ ከዘላለም የሆነ፤ በእስራኤልም ላይ ገዥ የሚሆን ይወጣልኛል።

3፤ ስለዚህ ወላጄቱ እስከምትወልድበት ጊዜ ድረስ አሳልፎ ይሰጣቸዋል፤ የቀሩትም ወንድሞቹ ወደ እስራኤል ልጆች ይመለሳሉ።

4፤ እርሱም ይቆማል፤ በእግዚአብሔርም ኃይል በአምላኩ በእግዚአብሔር ስም ግርማ መንጋውን ይጠበቃል፤ እነርሱም ይኖራሉ፤ እርሱ አሁን እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ታላቅ ይሆናልና።

5፤ ይህም ለሰላም ይሆናል፤ አሠራዊውም ወደ አገራችን በገባ ጊዜ፤ ምድራችንንም በረገጠ ጊዜ ሰባት እረኞችና ስምንት አለቆች እናስነሣበታለን።

6፤ የአሦርንም አገር በሰይፍ፣ የናጦድንም አገር በመግቢያው ውስጥ ያፈርሳሉ፤ አሦራዊውም ወደ አገራችን በገባ ጊዜ፣ ዳርቻቻችንንም በረገጠ ጊዜ እርሱ ይታደገናል።

7፤ የያዕቆብም ቅሬታ በብዙ አሕዛብ መካከል ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደሚዞር ድጥል፣ በሣር ላይ እንደሚዞር ካፊያ፤ ሰውንም እንደሚጠበቅ፣ የሰውንም ልጆች ተስፋ እንደሚደርግ ይሆናል።

8፤ በዳር አራዊትም መካከል እንዳለ አንበሳ፣ በበጎች መጋም መካከል አልፎ እንደሚግጥ፣ የሚታደግም ሳይኖር እንደሚገኝ ጥቅ እንደ አንበሳ ደቦል፣ እንዲሁ የያዕቆብ ቅሬታ በአሕዛብና በብዙ ወገኖች መካከል ይሆናል።

9፤ እጅህ በጠላቶችህ ላይ ከፍ ከፍ ትበል፣ ጠላቶችህም ሁሉ ይጥፉ።

10፤ በዚያም ቀን ፈረሶችህን ከመካከልህ አጠፋለህ፣ ሰረገሶችህንም እሰብራለሁ፣ ይላል እግዚአብሔር፤

11፤ የምድርህንም ከተሞች አጠፋለሁ፣ ምሽጎችህንም ሁሉ አፈርሳለሁ፤

12፤ መተትንም ከእጅህ አጠፋለሁ፣ ምዋርተኞችም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆኑልህም፤

13፤ የተቀረጹትን ምስሎችህንና ሐወልቶችህን ከመካከልህ አጠፋለሁ፣ ለእጅህም ሥራ ከእንግዲህ ወዲህ አትሰግድም፤

14፤ የሚሸከብ ዐፀዶችህንም ከመካከልህ እነ ቅላለሁ፣ ከተሞችህንም አፈርሳለሁ።

15፤ ባልሰመም አሕዛብ ላይ በቀጣ፤ በመጎት እበቀላለሁ።

ምዕራፍ 6።

1፤ አሁን፡፡ ተነሣ፡ በተራሮችም ፊት ተፋረድ፡ ኮረብቶችም ቃልህን ይስመብሎ እግዚአብሔር የሚለውን ስሙ፡፡

2፤ ተራሮች ሆይ፡ ጠንካሮች የምድር መሠረቶችም ሆይ፡ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ከርከር አለወ፣ ከእስራኤልም ጋር ይፋረዳልና የእግዚአብሔርን ከርከር ስሙ፡፡

3፤ ሕዝቤ ሆይ፡ ምን አድርጌሃለሁ? በምንስ አድክሜላለሁ? መክከርብኝ፡፡

4፤ ከግብጽ ምድር አወጥቼሃለሁ፡ ከባርነት ቤትም ተቤቶቼሃለሁ፤ በፊትህም መኪንና አሮንን ሚናያምም ልክልህ ነበር፡፡

5፤ ሕዝቤ ሆይ፡ የሞገስን ጉሥባላቅ የመከረውን፡ የቢዖርም ልጅ በለዓም የመለሰለትን አሁን አስብ፤ የእግዚአብሔርንም የጽድቅ ሥራ ታወቅ ዘንድ ከሰጠህ ጀምሮ እስከ ጌልገላ ድረስ አስብ፡፡

6፤ ምን ይገኛል እግዚአብሔር ፊት ልምጥክ በልዑል አምላክ ፊት ልስገድ? የሚቃጠለውን ማዋዕትና የአንዳንዳችን ጥጃ ይገኛል ልምጥክ?

7፤ እግዚአብሔር በሺህ አወራ በጎች ወይስ በእልፍ የዘይት ፈሳሾች ደስ ይለዋልን? ወይስ የበኩር ልጅን ስለበደለ፡፡ የሆዴንም ፍሬ ስለነፍሴ ኃጢአት እስጣለሁን?

8፤ ሰውሆይ፥ መልካሙ ነግሮሃል፤ እግዚአብሔርም ከአንተ ዘንድ የሚከተለውን ድር ነው? ፍርድን ታደርግ ዘንድ፥ ምስኪትንም ትወድድ ዘንድ፥ ከአምላክህም ጋር በትሕትና ትሄድ ዘንድ አይደለም?

9፤ የእግዚአብሔር ድምፅ ከተማይቱን ይጠራታል፤ ስምህን ማራት ጥበብ ነው፤ የመቅሠፍትን በትር፥ እርሱንም ያዘጋጀ ማን እንደሆነ ስሙ፤

10፤ በሙሉ በኃላፊነት ቤት የኃላፊነት መዝገብ፥ የተጻፈው ወሽተኛ መስፈሪያ ነገር አለ ይሆን?

11፤ በአባይ ማህንና በከረሰት ባለ በተንከል መዝናኛ ንጹሕ እሆናለሁን?

12፤ ባለ ጠላቸውን ግፍ ሞልቶባቸዋል፤ በእርስዎም የሚኖሩ በሐሰት ተናግረዋል፤ ምላሳቸውም በአፋቸው ወስጥ ተንከለኛ ነው፤

13፤ ስለዚህ እኔ ደግሞ በክፉ ቀስል መታሰብ፤ ስለ ኃላፊነትም አፈርስሁ፤

14፤ ትበላለህ፥ ነገር ግን አትጠግብም፤ ችግርህም በመካከልህ ይሆናል፤ ትወስዳለህ፥ ነገር ግን አታድንም፤ የምታድነውን ወንጌል ሰይፍ እስጥለህ፤

15፤ ትዘራለህ፥ ነገር ግን አታጫድም፤ ወይራዎንም ትጨምቃለህ፥ ነገር ግን ዘይቱን አትቀባም፤ ወይኑንም ትጨምቃለህ፥ ነገር ግን የወይን ጠፍን አትጠግም፤

16፤ አንተን ለጥፋት፥ በእርስዎም የሚኖሩትን ለማጥፋት ለጥ ዘንድ የዘንበሪን ሥርዓትና የአክዓብን ቤት ሥራ ሁሉ ጠቢቃችኋል፤ በምክራቸውም ሄዳችኋል፤ የሕዝቤንም ስድብ ትሸከማችሁ፤

ምዕራፍ 7።

1፤ የዛፍ ፍሬና የወይን ፍሬ ከተለቀመ በኋላ እንደ ቀረው ቃርማ ሆኛለህና ወዮልኝ! መበል የሚሆን ዘለላ፥ ነፍሴም የተመኝቸው በመጀመሪያ የበሰለው በለስ የለም፤

2፤ ደግሰው ከምድር ጠፍቶአል፤ በሰውም መካከል ቅን የለም፤ ሁሉ ደምን ለማጥፋት ያደባሉ፤ ሰውም ሁሉ ወንድማ በመረብለ መኖሪያ ይከታተላል፤

3፤ እጆቻቸውን ለከፋት ያነሣሉ፤ አለቃውና ፈራጁ ጉቦን ይፈልጋሉ፤ ትልቁም ሰው እንደ ነፍሱ ምኞት ይናገራል፤ እንዲሁም ከፋትን ይገባ ጉናሉ፤

4፤ ከእነርሱም ሁሉ የተሻለው እርሱ እንደ አማካላ ነው፤ ከሁሉም ቅን የሆነው እንደ ከርንችት ነው፤ ጠባቂችህ የሚብኘበት ቀን መጥቶአል፤ አሁን ይሸበራሉ፤

5፤ ባልንጀራን አትሙ፥ በወዳጅም አትታሙ፤ የአፍህን ደጅ በብብትህ ከምትተኛው ጠበቅ፤

6፤ ወንድልጅ አባቱን ይንቃልና፥ ሴት ልጅ በእናትዋ ላይ፥ ምራቲቱም በአማቱ ላይ ትነሣለችና፥ የሰው ጠላቶች የቤቱ ሰዎች ናቸውና፤

7፤ እኔ ግን ወደ እግዚአብሔር እመለከታለሁ፥ የመድኃኒቴንም አምላክ ተስፋ አደርጋለሁ፤ አምላኬም ይሰማኛል፤

8፤ ጠለቱ ሆይ፥ ብወደቅ እነሣለሁና፥ በጨመረብክም እግዚአብሔር ብርሃን ይሆንልኛልና በእኔ ላይ ደስ አይበልሽ።

9፤ በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት ሠርቻለሁና እስከምገትልኝ ድረስ፥ ፍርድን ለእኔ እስኪያደርግ ድረስ ቀጣዩን እታገላለሁ። ወደ ብርሃን ያወጣኛል፥ ጽድቅንም አያለሁ።

10፤ ጠለቱም ታያለች፥ እኔንም፥ አምላክህ እግዚአብሔር ወዴት ነው? ያለች በእፍረት ትከደናለች።

11፤ ዓይኖቼ ይመለከቱክታል፤ አሁን እንደ መንገድ ጭቃ ትረገጣለሁ። ቅጥርሽ በሚሠራበት በዚያ ቀን ድንበርሽ ትሰፋፋለሁ።

12፤ በዚያ ቀን ከአሦርና ከግብጽ ከተሞች፥ ከግብጽ እስከ ወንዙ፥ ከባሕርም እስከ ባሕር፥ ከተራራም እስከ ተራራ ድረስ ወደ አንቺ ይመጣሉ።

13፤ ምድሪቱ ግን በማፍረስ በሥራቸው ፍሬ ምክንያት ባደማትሆናለች።

14፤ በቀርማለህ መካከል ባለውዳር ብቻቸውን የተቀመጡ ሰዎችህ፥ የርስትህን በጎች፥ በበትርህ አግድ፤ እንደ ቀደመዎቹም በበሳንና በገለግላይ ይሰማሉ።

15፤ ከግብጽ ምድር እንደ ወጣበት ዘመን ተአምራትን አሳያቸዋለሁ።

16፤ አሕዛብ አይተው በጉልበታቸው ሁሉ ያፍራሉ፤ እጃቸውን በአፋቸው ላይ ያኖራሉ፤ ጀርአቸውም ትደነቅረዋለች፤

17፤ እንደ እባብም መሬት ይልሳሉ፥ እንደ ምድርም ተንቀሳቃሾች እየተንቀጠቀጡ ከግንባቸው ይመጣሉ፤ ፈርተውም ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር ይመጣሉ፤ ስለ እንተም ይፈራሉ።

18፤ በደልን ይቅር የሙሉ፥ የርስቱንም ቅሬታ ዓመፅ የሚሰጥና እንደ አንተ ያለ አምላክ ማን ነው? ምሕረትን ይወድዳልና ቀጣዩን ለዘላለም አይጠበቅም።

19፤ ተመልሶ ይምረናል፤ ከፋታችንንም ይጠቅጥቃል፤ ኃጢአታችንንም በባሕሩ ጥልቅ ይጥለዋል።

20፤ ከቀድሞ ዘመን ጀምረህ ለአባቶቻችን የሚሰላቸውን እውነት ለያዕቆብ፥ ምሕረትንም ለአብርሃም ታደርጋለህ።